

[Jane Oksen]

forældrene også sender børnene i børnehave, selv om de selv har ferie. Det må være rimeligt, at man på en eller anden måde, når man sætter børn i verden, også føler så meget ansvar og har så megen lyst til at være sammen med dem, at man ikke bruger enhver lejlighed til at sende dem hjemmefra.

I Ebeltoft har man taget det skridt, at forældrene nu kun skal betale for 11 måneder, og så får de prisreduktion for de fire uger. Det er jo sådan, at man har ret til 5 ugers ferie, så det er et ganske rimeligt forlangende, at forældre selv passer deres børn i 4 uger. Men det er selvfølgelig fornuftigt, at de får kompensation for det, når man gør det på den måde.

Vi bør også tænke på, at bistandsmodtagere og arbejdsløse må skele til pengepungen. Har de f.eks. et barn i vuggestue, kan det meget let koste et par tusind kroner om måneden. Jeg tror, masser af forældre gerne ville have mulighed for at spare de penge og også gerne ville have lov til selv at passe deres børn. Når de som bistandsmodtagere og arbejdsløse i dag vælger at sende deres børn af sted, kunne det jo også hænge sammen med de stive regler om, at de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, eller skrækken for, at der ikke er en plads den dag, de skal i arbejde, hvis de tager barnet ud.

Det undrer mig også, at Venstre så totalt afviser forslaget. I dagspressen har Venstre gjort sig til talsmand for, at børnefamilier, der lever af kontanthjælp, kun skal have krav på en halv plads i en børnehave. Men denne udtalelse af hr. Jørgen Winther må jo åbenbart stå for hans egen regning. Men jeg vil dog gerne spørge Venstre, om man slet ikke vil være en lille smule imødekommende, for en halv plads er da trods alt bedre end ingenting.

SF havde også en masse kommentarer, men som sædvanlig tænker SF overhovedet ikke på økonomien i noget. SF's generelle påtale af, at Fremskridtspartiets forslag er dårligt hjemmearbejde, har vi hørt så tit. Når vi er kommet med så mange kommentarer til forslaget, er det netop, fordi vi selvfølgelig også i Fremskridtspartiet ønsker at tage nogle sociale hensyn.

I gamle dage kunne forældre godt passe en masse børn selv, men efter SF's mening kan man altså ikke, fordi man har barselorlov, påtåge sig at passe et barn yderligere. Det er en ringe forståelse for, hvad forældre egentlig kan overkomme, SF's ordfører lægger for dagen.

SF er også bange for at få børnene væk fra børnehaverne, det ville være noget forfærdeligt noget. I Fremskridtspartiet er vi mere bange for, at børnene kommer for langt væk fra forældrene. Vi betragter det faktisk som en håndsrækning til forældrene – en mulighed for at være mere sammen med deres børn – og samtidig en mulighed for at spare penge. Som det også er nævnt i forslaget, skal der jo netop være en garantiordning i det; for den, der kommer i arbejde igen, er pladsen der også.

Da man i sin tid indførte børneinstitutioner, hed det sig, at de skulle være et supplement til hjemmet. I dag vil jeg næsten sige, at det er omvendt; i dag er det faktisk hjemmet, der er blevet et lille bitte supplement til institutionerne.

Vi ved godt, at over 90 pct. af mødrene har erhvervsarbejde i dag, og at de ønsker at være ude at arbejde. Det skal de også have lov til, og man kunne godt ønske sig, at der var mange flere arbejdspladser. Men der er jo altså over 10 pct. af kvinderne, der er arbejdsløse i dag. Det må vi erkende, og vi skal selvfølgelig føre en politik, der arbejder på, at alle skal i arbejde. Men med den politik, der føres i øjeblikket, ser det ikke ud til, at der er nogen lysning forude. Vi har et stigende antal bistandsklienter og et stigende antal kontanthjælpsmodtagere. Endelig har vi de stigende ventelister, og man diskuterer, om det er 30.000 eller det er 60.000. Det akutte behov er formentlig 30.000, men skulle alle, der kunne tænke sig det, have en plads, er det måske 60.000.

Hvor mange af de ventende der er arbejdsløse, har det været umuligt at få oplyst. Det er også umuligt at sige, hvor mange arbejdsløse og bistandsmodtagere der har børn på institutionerne. Det er selvfølgelig tal, vi gerne vil have frem, men vi tror, det er ret så mange, det drejer sig om.

Der er faktisk også over 64.000 enlige forsørgere med et eller flere børn på kontanthjælp. Ud af dem må der selvfølgelig også være en stor gruppe, som udmærket godt kunne passe deres børn selv. De ville faktisk få mere indhold i deres dagligdag, hvis de havde den opgave at gå op i, at de skulle være mødre for deres børn, og at de forstod, at det at have børn er et ansvar og en glæde.

Men socialministeren var også inde på, at det ikke kunne lade sig gøre med hensyn til skolepansningsordninger. Jeg mener, at der fra rege-